

דילמת האסירים

מאת: גיא (בוב) זאבי

כל הזכויות שמורות ©

פרולוג

מעשה באיכר עלוב ובאשתו העלובה. הוא רשע מרושע, והיא רשעה מרשעה. השניים חיו בעוני ובדוחק, וכל עת שצלחה ידם להשיג שכר מיד התפזר הכסף בין אצבעותיהם המטונפות. יום אחד הגה במוחו האיכר תכנית חסכון. לקח הוא תיבה, וקדח בה חריץ, אחר נעלה בשני מנעולים, מפתח אחד שמר לעצמו והאחר נתן לאשתו, וכך אמר לה. "מדי יום ביומו יכניס כל אחד מאיתנו מטבע אחד בחריץ התיבה, ובתום חודש ימים נפתח יחדיו את התיבה, ונגלה בה סכום כזה אשר יספיק לנו לקניית פרה חולבת. זו תספק לנו חלב, ולעת זקנה נשחט אותה ונכין נקניקיות מבשרה. ביום הראשון כאשר ניגשה האישה להכניס מטבע לתיבה, נמלכה בדעתה, ואמרה "לא אשים מטבע בתיבה, כי כספו של בעלי, יספיק וודאי לקניית הפרה" וגם הבעל מי שנתכוון להכניס את המטבע לתיבה התחרט וגם הוא אמר בדעתו "אשאיר למכשפה הזקנה לשלם על שנינו, ובמטבעי אקנה שיכר. וכך מדי ערב לא נאספו בתיבה אף לא מטבע אחד, ובתום חודש משפתחו את התיבה, וגילו כי היא ריקה. נטרפה דעתם, והם הרגו איש את רעהו בחמה של זעם.

תמונה 1 – הכרזות בוידאו

הוא: אני מחפש אישה...

היא: אני מחפשת גבר...

הוא: אם יש לי ציפיות?

היא: ציפיות?

הוא: ציפיות?

היא: זה לא הכיסוי של הכרית כזה?

הוא: שתהיי כוסית

היא: אני רוצה אותך רגיש

הוא: אישה שתהייה איתי יכולה לעשות מה שבא לה, רק של תביא לי ת'סעיף, למה יש לי פיוז קצר.

היא: אחת כמוני צריכה גבר עם קלאסה.

הוא: יש לי קצת כסף, אני יודע לפנק.

היא: תראה איזה ציצים יש לי.

הוא: אם צריך חתונה וזה, בכלל לא אכפת לי

היא: ציצים! ציצים!

הוא: אז אם את רואה ובא לך.

היא: או שסתם יש לך זמן פנוי

הוא: אפשר להפגש על איזה בירה

היא: אתה מזמין

הוא: אני מזמין.

היא: אם לא בא לך להזמין, אני יכולה לשלם על עצמי

תמונה 2-הפגישה בפאב

היא: אתה זה שקבעתי איתו.

הוא: כן, נראה לי.

היא: אתה רוצה להזמין?

הוא: בסדר

היא: יש פה מינימום הזמנה 30

הוא: נותן לך מקסימום 20

היא: רוצה גולדסטאר חצי 24 שם.

הוא: שלישי לא טוב לך? מה 18 שקל אותו טעם.

היא:טוב, מה 'תה עושה לי טובה, יקנה לעצמי חצי.

הוא: הלו מלצרית פעמיים חצי גולדסטאר.

היא: למה לעצמך חצי, לי לא?

הוא: בכלל לא מכיר אותך. לא יודע מה ייצא לי מזה

היא: תלך תלך, יא קמצן.

הוא: למה? כבר הזמנתי גולדסטאר. תלכי את.

היא: אני דווקא אשאר לשנות את החצי שלי.

הוא: סעמק, עכשיו אפילו על החצי הראשון לא בא לי..

היא: למה, אתה הולך להזמין עוד אחד? אמרת שתעוף מפה

הוא: בטח שאני יעוף מפה, אבל הזמנתי אחד, סיפתח. מה אני לא אשתה עוד אחד?

[מגישים להם בירה]

הוא: [למלצרית], תודה חמודה. מתי את גומרת ת'משמרת? סתם מעניין אותי. תלכי תלכי יא סנובית, לא

משאיר לך טיפ.

היא: יודע מה... קח את שלי, אני הולכת.

הוא: אבל תשלמי על הבירה. הזמנת, תשלמי.

היא: זין, אתה תשתה לי ת'בירה, בסדר?!

הוא: בסדר.

היא: אבל סיבוב שני מזמינים ביחד ג'ארה.

הוא: למה מי מת, ג'ארה זה יותר יקר.

היא: תרגע שנייה. ג'ארה זה ליטר, נכון?

הוא: נו מה?

היא: אם ליטר זה 40 שם וחצי זה 24, תכפיל בשניים. כמה חסכת?

הוא: 4 שקל בכיף.

היא: לפחות 4 שקל.

הוא: וואלה, יש עליך בחשבון.

היא: עשיתי תיכון.

הוא: עשית בגרות?

היא: לא יודעת מה זה. תיכון, נו!

הוא: נראה לי אני ואת יכולים להסתדר אכשהו?

היא: אתה תסתדר לכיוון שלך אני לשלי. מלצרית, תביאי ג'ארה, וזריז. זריז אמרתי לך! תלכי תלכי.

תביאי ג'ארה ותסתמי תג'ורה, לא משאירה לך טיפ! חחחח... גם ככה לא הייתי משאירה לה טיפ, כלבה.

הוא: בואנה, יש לי משהו להגיד.

היא: ראית איך ביאסתי אותה?!

הוא: סבבה. סתמי! יש לי הצעה עסקית. אני, יש לי איזה ביזנס ככה, שאני צריך משהי שמבינה

במספרים שתעשה כל מיני דברים. את מבינה: אני העסק שלי זה מכבסה, כאילו לבגדים, אבל בעצם

לכסף.

היא: אני לא מבינה.

הוא: אבל תביני! תביני, זה יכול לעזור. תראי, נגיד אני יש לי חבר, כן, בא אלי אומר לי יש לי ככה וככה

כסף לא משנה מאיפה, תעשה לי אותו נקי. אני הולך, לוקח את הכסף, אומר כאילו באו אלי אנשים עשו

אצלי כביסה. גם כן לכי תוכיחי מי בא מי לא. מפריש קצת למס הכנסה, מפריש לעצמי אחוזים, ואת הכסף

תורם לאגודה נגיד כמו לילדים מפגרים, אבל שהיא בעצם של החבר הזה שלי שסיפרתי לך עליו קודם.

אחרי זה אני קונה מרכז לכביסה ב10,000, מוציא קבלה הולך בלילה שופך את הסבון לים, ואומר למס

הכנסה תראו איזה עסק יש לי והכל.

היא: אז אתה מהמאפיה?

הוא: מה פתאום מאפיה. אני דג רקק.

היא: אז מה אתה צריך ממני.

הוא: אני גיליתי שאם אני מרוויח מעל ככה וככה של כסף, מס הכנסה לוקחים לי יותר, אז אני צריך

לקחת יותר כסף מהלקוחות, ואז לא טוב, אז אני אומר אולי את עם זה שאת טובה במספרים, תראי מה את

יכולה לעשות.

היא: אתה יכול להתחתן.

הוא: עם מי אני אתחתן? גם כן אם אני אתחתן, מסכנה אשתי, כל היום אני אלך לזונות, יבוא הביתה ב3

בלילה, תגיד לי איפה היית? מביא לה כאפה "גם כן זה לא עניין שלך. למה לא הכנת לי אוכל?"

היא: עלק, היא ישר תגיד לך "גם כן מאיפה לי שתבוא ב3 שאני אכין לך אוכל, ואם תגע בי עוד פעם אחת

יקרא למשטרה אגיד להם איפה אתה מחביא ת'ירוק שלך בפריזר.:

הוא: אין מצב, תגיד לי ככה, אני ישר אומר לה: "יאללה, סתמי תג'ורה ש'ך. יצאת בזול הפעם, מחר את

מדברת אליי ככה, אני מכחיד אותך." ואז אני יוצא שוב.

היא: לאן תלך באמצע הלילה?

הוא: להביא לי פיצה למה עצבנה אותי, ואני רעב גם כן. ככה גם אם יש לה כסף בארנק, אני אקח בלי שתשים לב, ואלך לשחק עם זה בבינגו. . את יודעת מה זה בינגו?
היא: בטח יודעת.
הוא: אז את רואה איזה מסכנה מי שתתחתן איתי. אז מי תרצה?
היא: אני.
הוא: למה שתתחתני איתי?
היא: למה שאז שנתחתן ביחד, תקבל נקודות במס הכנסה, וגם יעלו לך את התקרה של המס. אתה יודע מה זה כל זה?
הוא: אני יודע מה זה תקרה.
היא: יוצא יותר בזול. שווה להתחתן היום כי יש על זה הטבות.
הוא: רגע, ואת לא משלמת תקרת מס וכאלה?
היא: עובדת שחור.
הוא: קבלנות פרטית?
היא: קבלנות אינטימית. זונה.
הוא: יאללה, תתחפפי. אין עלי כסף לזונה.
היא: כולה רוצה בירה. מה, זונות זה לא בני אדם?
הוא: אבל למה לך להיות זונה בכלל?
היא: בהתחלה הייתי נערת לווי במכון מסודר, אבל התחיל לי הרפס, אז צריכה לעבוד בחושך, שהלקוחות לא יפחדו מזה. מה, להיות קופאית בסופר מזורג יותר טוב?
הוא: אבל זה לא טוב לאישה שהיא תהיה עם גברים כמוני. אין לך אבא או אחים שישמרו עליך?
היא: אני סטודנטית לספרות שמשלימה פרנסה.
הוא: ואללה, לא נראית כזאת חכמה.
היא: לא סתם, זה מה שאני אומרת... מה זאת אומרת לא נראית חכמה? אההה... זה סתם אני אומרת. למה מה אני יגיד? שאני צריכה כסף לסמים או משהו כזה?
הוא: את מכורה לסמים?
היא: אני יכולה להפסיק מתי שאני רוצה, אבל כל הזמן אני בדודה.
הוא: תכלס, סבבה, יש לך עבודה קלה.
היא: בהתחלה היה ככה, אבל מתחיל להיות לחוץ עם כסף, גם כן יש כל מיני רוסיות שרמוטות שעושות את זה חצי חינם.
הוא: אולי נהנות מזה.
היא: מה פתאום, אפחת לא אוהבת את זה.
הוא: שתדעי שאני מה זה מבין אותך.. נהיה יקר הכל. ואני גם כבר לא הולך לי טוב בבינגו כמו פעם. אני כל הזמן מפסיד

היא: אז מה אתה אומר שנתחתן? יש לי גם בונוס, אני רשומה שיש לי אמא חולה, אז אם תתחתן איתי נרויח עוד יותר נקודות ממס הכנסה.

הוא: מה זה נרויח?

היא: אני רוצה חצי, ואני עפה לך מהחיים.

הוא: והאמא שלך - איפה היא?

היא: אה... היא... כבר אין לי אותה. מה אתה אומר?

הוא: טוב בסדר.

היא: אחלה, ואחרי זה לא תראה אותי יותר. הנה, עכשיו אני הולכת, אפילו לא אשתה את הבירה.

הוא: לא, חכי, חבל על הבירה. תישארי, תשתי. בבוקר נלך לרבנות, נעשה חתונה, יש לי שם איזה

מישהו, יעשה לנו קצת, בלי זיוני שכל.

תמונה 3 – מפגש בדירה

[דפיקות]

הוא: מי זה?

היא: אישתך.

הוא: לא הזמנתי כלום, תחזרו שיהיה לכם צו.

היא: זו אישתך, תפתח לי.

הוא: למה שאני אפתח.

היא: תפתח! תפתח! נו... [דופקת]

הוא: בסדר, פותח, אבל ישר סוגר. שלא תגידי שלא אמרתי. [פותח]

היא: רוצה איפה לישון.

הוא: עוד מעט סוגר.

היא: אתה מכניס אותי?

הוא: לכי למלון באלנבי. לילה טוב.

היא: הייתי כבר במלון, אבל זרקו אותי למה ששברתי יותר מדי דברים כל הזמן.

הוא: יאללה, לכי, לכי.

היא: אני אישתך.

הוא מעניין את הסבתא.

היא: לא לוקח, רוצה גט.

הוא: ייתן לך בבוקר.

היא: יעלה לך 100,000

הוא: מה יעלה? אל מה את מדברת?

היא: זוכר היינו ברבנות לפני שבוע?

הוא: נו, זוכר מי את. נפגשנו בפאב, אמרת שנתחתן בשביל הנקודות במס, ואני אפריש לך בסוף של

החודש, עוד לא סוף של החודש. חוצמזה, אם ייתן לך גט, לא תקבלי כלום.

היא: כתוב בכתובה. אלך לבית דין רבני, כולי מלאה בג'יפה אחרי שלא ישנתי, יגיד להם שאתה לא מכניס

אותי הביתה ישר ייתנו לי גט, מקבלת 100,000.

הוא: מאיפה?

היא: ממך. יכריחו אותך לשלם לי או שתלך לכלא.

הוא: מה את מדברת, אני לא כתבתי 100,000.

היא: אתה רק חתמת. פעם הבאה תקרא על מה אתה חותם.

הוא: איזה שטויות, מה יש לקרוא. סתם נייר, לא יעשו לי כלום.

היא: אין בעיה, חוזרת בבוקר עם גט.

הוא: בוא'נה, את לא הולכת לשום מקום. את אישה שלי. מטר אחד את לא זזה בלי שאני מרשה לך, למה

מוריד לך את הראש.

היא: אז איפה אני ישנה?

הוא: בסלון.

היא: אחלה, מול הטלוויזיה.

הוא: רגע, לא חשבתי על זה. אז את ישנה על המיטה.

היא: טוב.

הוא: חכי...

היא: מה?

הוא: לילה טוב.

היא: לילה טוב.

הוא: רגע. מה את עייפה?

היא: בטח עייפה. חזרתי למלון עם מונית שרות למה כבר לא היה אוטובוסים, אני באה ללכת לחדר שלי,

אומרים לי חכי כאן. שעה חיכיתי בסוף בא, התחיל לשאול שאלות...

הוא: לא משנה, זה לא מעניין אותי. תגידי... את יודעת, את יכולה למצוץ לי אם בא לך....

היא: בא לי... דייג אוהב תולעות? חמישים שקל. שבעים אם אני צריכה לבלוע.

הוא: לא חשבתי שצריך לשלם.

היא: נו, מה אתה לקוח מועדף?

הוא: מה לא יודע. אני בעל שלך.

היא: אז מה, התחתנו בשביל הכסף. בעצמך אמרת?

הוא: עדיין. אני קרוב משפחה. מה מדוד שלך היית לוקחת כסף?

היא: אז אני אבלע לך בחמישים.

הוא: לא צריך שתבלעי, תעשי עם זה מה שאת רוצה אחר כך. בואי תעשי לי חינם. הבאתי לך מקום

לישון.

היא: כי אתה חייב כי התחתנו.

הוא: ואת לא חייבת למצוץ לי כי התחתנו?

היא: טוב נעשה לך טובה. חסכת 70 שו כי אתה בעלי. אפילו יבלע.

הוא: אחלה. תגידי, זה ככה מה שאת מרוויחה.

היא: מה? שאני בולעת את השפך של הגבר? לא זה בונוס לחגים.

הוא: לא, הכסף.

היא: בטח.

הוא: בוא'נה, זה בוחטה כסף.

היא: שתדע לך שאחרי זה בבוקר, אני גם הולכת ללשכה לוקחת אבטלה.

הוא: וואי, את ממש מבינה בכסף.

היא: בטח. שבוע שעבר שמו אותי בתכנית וויסקונסון, שלחו אותי לקלף פירות בשביל מיץ במפעל, אז אמרתי להם שאני אלרגית והתחלתי להתעטש להם על הסיר של המיץ, אז שלחו אותי הביתה, אני כבר שבוע לא קראו לי מאז.

הוא: איך את עושה את כל השיגועים האלה.

היא: אני יודעת הרבה דברים: לדוגמא, אתה יודע שאם יהיה לנו ילד, ממש נקבל על זה כסף?

הוא: מאיפה את יודעת.

היא: יודעת. אחותי יש לה עשר ילדים, כמה כסף נותנים לה הממשלה, וגם בעלה לא עובד, אז בכלל.

הוא: איזה שטויות, מי ייתן לך כסף בשביל זה שיש לך ילד?

היא: יתנו. מתערבת איתך. בוא תדפוק אותי רגיל במקום שאני אמצוץ לך. תראה איך נחגוג על הילד הזה.

הוא: לא, מה אני יודע כמה את תקחי לי. בטח איזה מאתיים שקל.

היא: בשביל הילד.

הוא: לא אכפת לי מה תעשי עם הכסף מצידי שיהיה לילד. אה... שנעשה ילד? לא מה פתאום. נצטרך

לחכות תשע חודש, אני בלחץ של מזומנים עכשיו.

היא: אז נאמן.

הוא: מה פתאום, חשבתי שאת מבינה. אם תאמצי זה ילד שמישהי כבר עשתה, קיבלה את הכסף, נתנו

אותו לאימוץ. עכשיו גם נתקע עם ילד וגם כבר לקחו את הכסף עליו.

היא: להיפך, מי ששולחת לאימוץ, לא נותנים לה כסף בכלל, ומי שלוקח ילד אז נותנים לו עוד יותר,

אחרת לא היו יודעים מה לעשות עם הכסף.

הוא: את רוצה להגיד לי, שאנחנו יכולים מחר ללכת למשרד איפה שמאמצים ילדים, ולקבל כסף במקום.

היא: ונקבל גם ילד.

הוא: ניסית את זה פעם?

היא: כן, אבל אמרו לי שאם אין לי בעל, אני יכולה להתחפף, אבל לא במילים האלה. כאילו דיברו יפה,

אבל זה מה שהתכוונו.

הוא: מה איך, ככה את קולטת כל מיני איך מדברים אליך ומה אומרים?

היא: בטח, אני יודעת המון דברים.

הוא: כן, וואי עם המס הכנסה, ועם האיפה המאמצים ילדים.

היא: זה עוד כלום. אתה יודע כמה עוקצים אפשר לעשות? על פנסיה, על קופת חולים, על ביטוח...

הוא: מה פתאום. על ביטוח? ישר עולים עליך...

היא: אתה חושב שלמישהו אכפת? אתה הולך מבטח משהו שאתה יודע שבקרוב תפטר ממנו. אחרי זה

אתה מקבל את הכסף, הם בביטוח בכלל לא אכפת להם, זה לא כסף שלהם. זה כסף של הלקוחות האחרים

שאתה מקבל. אם הם מפסידים לך, הם מרוויחים בנקודות של המס הכנסה. אבל זה כבר עוקצים

מתוחכמים. צריך השקעה ראשונית. פה עם הקטע עם הילד, רק עם זה שהתחננו, מספיק להם. ישר

אפשר לקבל את הילד.

הוא: אז יאללה. מחר נלך, אם זה יצליח, זורק לך עצם.

היא: מה עצם? רוצה חצי.

הוא: קיבלת חצי על הנקודות במס הכנסה.

היא: רוצה חצי בהכל. כי אתה לא יכול בלעדי.

הוא: זה תמיד יהיה ככה חצי?

היא: תמיד.

הוא: איזה באסה איתך. זה כמו עם הג'ארה. הרווחתי כמה שקלים, אבל הפסדתי חצי. טוב, בואי תמצצי לי.

היא: לא עכשיו. היה לי רעיון טוב, עכשיו אני הולכת לישון.

הוא: אולי מחר לא יהיה לך רעיון. תעשי על החשבון.

היא: טוב, בוא!

הוא: ובלי שיניים.

תמונה 4 – אצל העובדת סוציאלית

היא: ומה שלא יהיה, אל תפתח את הפה שלך.

הוא: את אל תגידי לי מה לעשות, למה אני אחטוף את הקריזה. אני מדבר, את עושה לי קוצי מוצי

מאחורה שתחשוב שאנחנו סבבה אחד עם השני.

היא: אל תעשה לה אוונטות, שים לה מאה על השולחן תסגור את הסיפור.

הוא: אני אשים! אני אשים!

היא: שלא תדפוק את זה.

הוא: אני לא אדפוק, רק אל תעצבני איתו.

היא: ואל תתעצבן למה אתה תדפוק את הכל.

הוא: אני לא אדפוק אם לא תעצבני אותי.

היא: בוא תכנס אתה קודם, הם אוהבים לראות שהגבר שולט בעניינים.

הוא: אני באמת שולט.

היא: תכנס... תכנס...

הוא: פה זה הלישכה איפה מאמצים ילדים? אנחנו צריכים לדבר על אימוץ.

היא: לא לשלוח ילד לאימוץ. אנחנו רוצים אחד... ילד... שיתנו לנו.

הוא: מה ז'תומרת מאיזה סיבות? מאיזה שבא לנו, מה זה עניינך.

היא: דבר איתה יפה, מה לא תביא לך ילד בסוף.

הוא: למה שמעצבנת אותי.

היא: דבר איתה יפה, תשים לה שטר של מאה. למה, חבל.

הוא: בסדר, שנייה...

היא: ואני רוצה לבחור ת'צבע של הילד.

הוא: אין בעיה. איזה צבע את רוצה?

היא: שיהיה מזרחי.

הוא: בסדר סתמי שנייה.

היא: אבל שיהיה מזרחי.

הוא: בסדר, סתמי, כל הילדים לאימוץ זה מזרחיים. תקשיבי שנייה, גברת סוציאלית. אני מצטער שהתחלנו ברגל שמאל. קצת התעצבנתי, קורה.

היא: יש לו קריזות כאלה אבל זה עובר.

הוא: אנחנו רק רוצים ילד. טפסים? מה כתוב בטפסים? עזבי אותך, מה יש לקרוא, גם ככה אני קורא לאט, תגידי מה כתוב שם, סומך עליך.

היא: אם אנחנו נרביץ לילד? מה פתאום, מה זה בכלל לא ילד שלנו, למה שנרביץ לו.

הוא: תראי, גברת סוציאלית, עזבי אותך שנייה מניירת. אנחנו יכולים לטבוע עד מחר בבוקרטיה, בסוף לא נצא עם ילד עד שבוע הבא. מה שאת רוצה נחתום, בואי נדבר תכלס-כסף. אנחנו לוקחים ילד, אנחנו מקבלים קצבה, את זה שנינו יודעים. עכשיו אני יכול להרחיק לכת עד כדי חמש אחוז מהקיצבה לשלוש שנים. אל תעשי לי פרצוף מופתע, זה לא שוחד. תתייחסי אל זה כטיפ שאנחנו נותנים לך על השירות האדיב. אפילו לא טיפ, זה תרומה. את יודעת, כמו שנותנים בתורה, מעשר. נותן לך מעשר של חמש אחוז. רק אנחנו מבקשים אם אפשר, יש לנו כרגע לחץ של מזומנים, אז אם אנחנו יכולים לקבל תשלום ראשון במקדמה... כי תראי, תביאי לנו ילד, זה עולה כסף. אני ייתן לך דוגמא: נגיד, עכשיו אנחנו קונים שקית חלב קטנה, למה כולה אשתי שותה חלב בקפה ואני שותה שחור, אבל אם נביא ילד, פתאום צריך לקנות שקית חלב גדולה, למה הילד בטח גם ירצה לשתות נס. זה יותר הוצאות. אחרי זה כבר נרגיל אותו לשתות שחור כשיהיה בן עשר, למה די, כמה אפשר. ככה כי בגיל הזה הם נורא ישנוניים, שיעיר אותו הקפה, אם הוא עושה איזה משלוח באמצע הלילה או משהו...

היא: תראי, אנחנו לא באמת רוצים ילד. מה שבעלי אומר פה זה שהוא רוצה את הקצבה. יש פה הרבה אנשים בחוץ שמחכים, והם, וואלה, מסודרים, גם כן, לא צריכים כסף. רק תני להם ילד וילכו הביתה. אז בואי תביאי לנו ת'כסף, בעלי ישים לך פה מאה שקל על השולחן, ווואלה הילד יעבור הלאה, הם יקבלו את הילד, אנחנו את הכסף כולם מרוצים. זה אי אפשר?

הוא: אולי אפשר שנאמץ ת'ילד, כן?!... ניקח ת'כסף, ואז נגיד שאנחנו רוצים לשלוח לאימוץ.

היא: אי אפשר אי אפשר, אז תגידי מה כן אפשר. אני מדברת אליך בצורך אנושית.

הוא: תראי, אנחנו, מה נעשה עם ילד. אנחנו נראים לך מתאימים לגדל ילד. היינו רוצים היינו מביאים אחד.

היא: פחחחח... זה סתם כאב ראש.

הוא: כן, אצלנו תודה לאל, המערכת עדיין עובדת. אבל מה, ילד זה פיפי, זה קקי זה אוכל, עדיף נקנה כלב.

היא: גם כן כלב, הרבה יותר קל ללמד שלא יחרבן על השטיח.

הוא: בסדר חמודה בסדר.

היא: נותנים לו קטנה על האף ישר לומד...

הוא: מה כל כך הרבה, זה יוצא יותר ממה שאנחנו מרוויחים.

היא: זה יוצא בסדר. בוא נלך.

הוא: אבל זה יוצא פי שניים.

היא: זה יוצא בסדר, בו אני אסביר לך בדרך הביתה.

תמונה 5 - המשגל

[נכנסים]

הוא: וואי יוצא שעשינו בוחטה כסף

היא: ויש איזה לשכה בכל עיר בארץ.

הוא: מחר נלך לחדרה. אבל תתני לי לדבר, שלא תוציא מאיתנו כל כך הרבה אחוזים.

היא: בסדר, מה, לאן אתה הולך?

הוא: סתם, מסתובב בבית.

היא: מה עם הכסף מהלישכה?

הוא: עלי הכסף.

היא: מה תעשה איתו?

הוא: שם במקום טוב. חוסך.

היא: אתה לא חוסך.

הוא: בטח שכן. בקצב הזה תוך שלושה חודשים אנחנו קונים מונית, יש לי חבר יסדר אותנו בקו של

הנתב"ג, נעשה בוחטה מלדפוק תיירים.

היא: איפה אתה מחזיק את הכסף?

הוא: לא אומר לך.

היא: לא סומכת עליך.

הוא: למה את לא סומכת עלי. מה אני לא בעלך?

היא: אני בכלל לא מכירה אותך.

הוא: אז תכירי, נעים מאד [לוחץ לה את היד]

היא זה לא מספיק.

הוא: אז לא יודע, תשאלי איזה שאלה שתדעי מי אני.

היא: אתה אוהב אותי?

הוא: מה זה? לא שאלה כזאת.

היא: אתה אוהב אותי?

הוא: את אשתי, לא?!

היא: נו...

הוא: מה נו?! אמרתי

היא: אתה שונא אותי, ידעתי, תביא ת'כסף שלי, או שתלך לחדרה לבד.

הוא: נו, אני לא יודע. לא מכיר אותך טוב

היא: אז יאללה תכיר.

הוא: עכשיו?

היא: כן.

הוא: מה, איך? תגידי לי משהו על עצמך.

היא: תשאל אותי שאלה.

הוא: סתם שאלה? טוב... מה השעה.

היא: כמעט תשע.

הוא: וואלה, יש משחק של בית"ר.

היא: תשאל אותי עוד שאלה.

הוא: למה עכשיו? יש משחק, תדליקי את הטלוויזיה.

היא: אבל תשאל אותי שאלה.

הוא: ישאל! ישאל! אבל אחרי המשחק.

היא: תשאל.

הוא: אכפת לך לסתום?

היא: בכלל לא אכפת לי. זה אומר עלי משהו. יש כאלה שכן ויש כאלה שלא. עכשיו אני אשאל אותך

משהו. אתה רוצה לעשות משהו אחרי המשחק?

הוא: כן.

היא: מה?

הוא: לא יודע. בטח לא אשאר פה לראות פסוקו של יום. אולי כן בעצם, לא יודע.

היא: אני רוצה חצי מהכסף.

הוא: בסדר תקחי. מחר נלך לחדרה, נביא עוד.

היא: לא רק זה. חצי מהכל.

היא: למה מהכל?

היא זאת תהיה גם המונית שלי.

הוא: אז נעשה חצי חצי בהכל גם בשלך.

היא: בסדר.

הוא: עכשיו סתמי, יש משחק. גם כן כוס עמק עם הארדליס הזה, למה לא מעיפים אותו. דופק ת'קבוצה.

תשחקו תשחקו! מה אתם נקבות?

היא: אתה חייב לראות את זה?

הוא: חייב, בטח חייב. אנחנו מפסידים.

היא: אבל בוא נעשה משהו אחר.

הוא: מה נעשה?

היא: בוא נעשה מְשָׁגֵל.

הוא: תעשי מה שבא לך בצד, אני מסתכל במשחק.

היא: אבל בוא נעשה משגל.

הוא: נו לא עכשיו, את לא רואה שאנחנו מפסידים?

היא: באמת?

הוא: תראי, עשו לנו 2:0 בדקה ה-21.

היא: אז אם יסגרו את הפער נוכל לעשות משגל?

הוא: איזה, תראי איך החלאות האלה משחקים.

היא: אבל אם הם יסגרו, נכון שנעשה משגל?

הוא: מה זה משגל?

היא: זיון.

הוא: אז תגידי זיון! איפה למדת לדבר ככה, ברחוב? בחיים לא יסגרו את הפער.

היא: אבל אם ככה אתה יודע מה יקרה, אז מה אכפת לך לבוא לזדיין.

הוא: למה שאני צריך להסתכל במשחק, למה זה מעצבן אותי.

היא: אבל בוא נזדיין

הוא: למה אני?

היא: כי אתה בעלי.

הוא: בשביל הכסף.

היא: אבל בהתחלה זה לא היה בשביל הכסף.

הוא: מתי בהתחלה?

היא: בהתחלה בהתחלה. כשק נפגשנו בפאב. זה לא היה בשביל הכסף נכון?!

הוא: טוב לא ידעתי אז שאפשר להרוויח ככה.

היא: אז מה חשבת? למה רצית שנשתה ביחד בירה.

הוא: סתם, להעביר ככה את הזמן ביחד.

היא: רואה, כולה רצית קצת יחס.

הוא: זה כאילו, כל מה שאת רוצה? יחס?!

היא: כן

הוא: ואם אני ייתן לך את זה תעזבי אותי בשקט?!

היא: בסדר.

הוא: יש איזה יחס מסוים שאת רוצה?

היא: לא ממש. לא אכפת לי איזה. שיהיה אלי כאילו.

הוא: למה, אני לא מבין ממש בזה. אני קצת חלוד.

היא: גם כן, אני לא מבינה.

הוא: שנייה, יש לי. איפה זה. [מפשפש בכיס] אני חושב שמצאתי

היא: באמת?

הוא: רוצה לראות?

היא: כן. כן.

הוא: [מוציא 50 שקל], הנה, תקני לך נעליים.

היא: זה הכל?

הוא: מה את רוצה, אין לי כסף קטן.

היא: נעליים זה 300 שקל.

הוא: תחליפי חנות.

היא: אני הולכת.

הוא: אל תסובבי לי ת'גב. לא אתן לך לחזור.

היא: עושה מה בראש שלי.

הוא: למה לאן תלכי?

היא: הולכת לא חוזרת. כוסעמק עם הכסף שלך, ביי.

הוא: לאן תלכי?

היא: הולכת, סתם...

הוא: לאן? לאן? לאן? אין לאן ללכת. מה את לא רואה? היה לאן ללכת הייתי הולך לשם בעצמי, אבל אין

לאן ללכת, זיבי, כלום.

היא: אז מה אתה רוצה שאני אעשה?

הוא: תעשי מה אני עושה. תסתכלי במשחק.

היא: אני לא כל כך מבינה בזה.

הוא: זה מה שיפה בכדורגל, בכלל לא צריך להבין שום דבר כדי לראות. זה סתם ככה, זה נחמד כדי

להעביר ת'זמן. תראי זה מצחיק. תראי, זה לקח לו ת'כדור בעט, עכשיו הוא צריך לרוץ כל הדרך לצד

השני של המגרש כדי להביא ת'כדור.

היא: למה שלא מישוהו אחר יביא את הכדור?

הוא: מה כי הוא החלוץ, זה התפקיד שלו להביא את הכדור.

היא: צדקת, זה באמת מצחיק. אז מה תגיד, זה בכלל לא אכפת לך אם הם יפסידו או ינצחו?

הוא: גם כן אם הם מפסידים אני שובר ת'טלוויזיה

תמונה 6 - המעטפה

היא: מה יש לך ביד?

הוא: מכתבים.

היא: זה בטח בשבילי.

הוא: לא, למה שיהיה בשבילך.

היא: רשמתי כבר בכל מיני מקומות שאני גרה אצלך.

הוא: אבל למה שתרשמי, את רק שבועיים פה.

היא: כן אבל אם ישלחו לי מכתב...

הוא: מי ישלח לך מכתב

היא: אתה רואה, שלחו. תביא לי לראות.

הוא: לא זה הכל בשבילי. זה דברים חשובים את לא תביני.

היא: למה אני לא אבין, תביא להסתכל, אני אעזור לך עם זה. אתה יודע שאתה לא קורא טוב, ייקח לך המון זמן. מה זה? [חוטפת מכתב, מסתכלת בו, ונבהלת], זה מהביטוח, אתה רואה, אתה בכלל לא מבין בזה.

הוא: [חוטף חזרה] זה מהביטוח של העסק. אני אסתדר.

היא: עזוב עכשיו את המכתבים. בוא נעשה משהו.

הוא: את לא רואה שאני עסוק?

היא: אבל תהיה עסוק מחר, מה זה לא יברח לך.

הוא: אני הולך לחדר שלי אחרי זה ניסע לאנשהו.

היא: אתה הולך לקרוא את המכתבים.

הוא: לא יודע, תכף אני אחליט.

היא: אתה רוצה שאני אמצוץ לך? אני יכולה בלי שיניים.

הוא: אז כשמצצת לי היה עם, גם שאמרתי לך בלי.

היא: באמת, הפעם בלי שיניים.

הוא: טוב בסדר, לא מבין מה את כל כך רוצה למצוץ. יודעת מה, אני תכף בא, ואז תמצצי לי.

היא: אולי תכף לא יבוא לי.

הוא: אם לא יבוא לך אני אביא לך.

היא: אבל אולי, לא תקרא את המכתבים עכשיו.

הוא: מה יש לך עם המכתבים שלי?

היא: לא משנה, סתם. אולי יש שם מכתב בשבילי. אז אם כן תן לי אותו.

הוא: למה שאני אתן לך אותו?

היא: כי זה שלי.

הוא: שום דבר לא שלך, את אישה שלי. אם יש לך מכתב אני קורא ואחרי זה אני מביא לך. עכשיו לכי תעשי איזה משהו. תראי איזה ערוץ טוויזיה, יש כבלים.

היא: טוב, תקשיב, עשיתי איזה ביטוח בשבילך למקרה שתמות, כי אז לא יהיה מי שיתמוך בי.

הוא: אני גם ככה לא תומך בך.

היא: אבל הם לא יודעים בביטוח, הם לא יודעים כלום, אני הראיתי להם את התעודה של הנישואין, והם

נתנו לי לחתום על טופס, והם אמרו שאם משהו יקרה לך אז אני אקבל הרבה כסף, ואני לא יודעת מה

יכול לקרות לך, אבל אם תמות אז לא נצליח לקנות את המונית. ואז אחרי זה הלכתי לעוד איזה חברה

אחרת של ביטוח, רק ליתר בטחון... ואז לעוד אחת... ועכשיו הן שולחות מכתבים

הוא: כמה פעמים הלכת ככה לחברה לביטוח? [שתיקה] כמה פעמים הלכת ככה לביטוח?

היא: עד שנגמר לי הכסף.

הוא: ועכשיו שנגמר לך הכסף, את רוצה שאני אמות?

היא: לא רוצה, צריכה. אם אתה תמות אז אני אקבל את הכסף מהחברות של הביטוח, ויהיה לי הרבה

כסף. [הוא מוציא אקדח], אבל אתה לא חייב להרוג אותי עכשיו, אם אתה תירה בי יבואו משטרה וכאלה,

ולא כדאי לך כי יש לך חצי מהכסף. זה לא כאילו דפקתי אותך רק כי לא יהיה לך כסף למונית, כי יש לך

עדיין חצי מהכסף, ואם לא תבזבז אותו בבינגו, אתה תצליח לקנות בסוף מונית, ולנסוע בקו של הנתב"ג

ולדפוק תיירים. אני יכולה פשוט ללכת, ולא תראה אותי יותר, ויש לך את הכסף, אז הכל בסדר. אני

הולכת [לא נותן לה] ביי [לא נותן לה]. אתה רוצה שאני אמצוץ לך לפני שאני הולכת? אני יכולה בלי

שיניים. אתה יכול לשבור לי את השיניים אם צריך. [פאוזה] הנה, אני אשבור לי את השיניים בעצמי, גם

ככה ייפלו בקרוב. [מכה את עצמה עם האגרופים] זה לא הולך צריך, אני צריכה משהו יותר קשיח [מכה

את עצמה עם כיסא, נופלת] המשענת פגעה לי באף. בקשה אל תהרוג אותי. יש לך את הכסף שלך. [זורק

עליה את כל המכתבים, היא מרימה אותם וקוראת] זה הכל מכתבים בשבילך.

הוא: מכל מיני חברות של ביטוח.

היא: אתה עשית לי ביטוח חיים.

הוא: עד שנגמר הכסף.

היא: אין לך כסף יותר, אתה חייב להרוג אותי.

הוא: אבל אני רוצה שאת תהרגי אותי קודם.

היא: מה? למה? טוב, בסדר, תביא את האקדח.

הוא: אם את תהרגי אותי, ואז אני אהרוג אותך, אז נקבל פעמיים את הכסף של החברות של הביטוח. נוכל

לקנות מונית מרצדס לימוזינה.

היא: אבל אנחנו נהיה מתים.

הוא: כן.

היא: אז איך נקנה מונית אם נהיה מתים.

הוא: אנחנו יכולים להשאיר מכתב שבכסף של הביטוח יקנו לנו לימוזינה. תכתבי את, למה את הכתב שלי

לא כל כך מבינים.

היא: אבל מה אנחנו נעשה עם מונית מרצדס לימוזינה אם נהיה מתים.

הוא: אני לא יודע, קשה לחשוב כל כך הרבה. גם ככה נדפקנו עם הכסף שהיה לנו, אז בואי ננסה את הרעיון הזה ואז נראה. עכשיו כבר מה יש לנו להפסיד.

היא: אוי, אתה כל כך אידיוט.

הוא: תזהרי איך שאת מדברת אלי... [מרים עליה יד, יורה בו]

הוא: את ירית בי כלבה.

היא: זה מה שביקשת.

הוא: אבל לא הייתי מוכן.

היא: לא ידעתי שאתה רוצה להיות מוכן.

הוא: נו בטח מה... כוסעמק זה כואב. למה לא שאלת?

היא: חשבתי שתרצה שאני אפתיע אותך. אני אירה בך שוב, הפעם כשאתה מוכן. שלוש ארבע ו...]

הוא: לא שנייה... [יורה בו]

היא: מה אמרת?

הוא: לא משנה, תביאי את האקדה, את מבזבזת לי ת'כדורים.

היא: עכשיו אתה תירה בי.

הוא: לא יורה בך, מספיק בזבזת לי כדורים. מה אם יבוא מישהו שאני באמת רוצה להרוג.

היא: אבל לא יבוא, תירה בי לפני שאתה מת, אני לא יכולה בעצמי.

הוא: למה את רוצה שאני אירה בך.

היא: בשביל הכסף.

הוא: קחי חצי.

היא: לא רוצה חצי, רוצה הכל. זה כמו עם הבירה. זה נראה כאילו זה נשאר חצי, אבל זה יותר, כי חסכנו

על ההפרש. עכשיו תירה בי.

הוא: בואי תמצצי לי.

היא: תמצוץ אתה.

הוא: תמצצי לי, אירה בך.

היא: טוב אבל תבטיח.

הוא: בלי שיניים.

היא: ימרח לי הליפסטיק בלי. [מוצצת]

נו, עכשיו תירה בי.

הוא: לא יורה, עשית עם שיניים.

היא: בית"ר שווים לתחת

[יורה בה]

הוא: [צועק] גם כן אם ארדילס הבנונה לא היה מביא שחקנים מחו"ל כל הזמן היו מתאמנים כמו שצריך,

ולא מחזיקים את הזין של.... כל הזמן.

היא: למה בציצי? טוב תירה בי עוד אחד.

הוא: חוסך.

היא: חוסך למה?

הוא: אם יבוא ארדילס, מרוקן עליו מחסנית שלמה.

היא: למה שיבוא? מה יש לו לחפש כאן?

הוא: וואלה לא יודע, יבוא, נירה בו. מחסנית שלמה.

היא: תירה בי, כדור אחד קטן, בראש, זה כואב.

הוא: גם כן איזה נקבה, חוסך לארדילס, שונא אותו. מה הוא שם את בואטנג שני משחקים רצוף בספסל.

היא: אבל, אותי אתה לא שונא קצת?

הוא: לא כמו ארדילס. האמת, אפילו מחבב אותך.

היא: באמת?

הוא: גם כן אם לא היית מביאה לי ת'סעיף, בטוח לא הייתי יורה בכך.

היא: טוב, גם אם לא היית יורה בי לא היינו עשירים עכשיו.

הוא: כן, רק שלא תגידי שזה אישי.

היא: לא...

הוא: כי ביקשת ממני. שלא תגידי כל מיני דברים לחברות הכלבות שלך, יתחילו לפתוח עלי פה

היא: תזהר איך אתה מדבר על חברות.

הוא: מה את מתלהבת, סתם כונפות. מי ייגע בהם.

היא: תזהר ממני.

הוא: גם כן לא מפחד ממך!

היא: תביא לי ת'אקדה, אני אירה לך בביצים.

הוא: שום דבר, חוסך לארדילס. [היא בוכה] טוב מה את בוכה עכשיו.

היא: מצטערת.

הוא: זה לא נעים לי שאת בוכה.

היא: זה פשוט עצוב לי שאנחנו הולכים למות עכשיו שאנחנו כל כך עשירים.

הוא: אבל למה להיות עצובה? תסתכלי על החצי כוס. יהיה לנו כסף. נעשה מה בראש שלנו.

היא: כן...

הוא: מה בראש שלך לעשות עם הכסף?

היא: דבר ראשון אני רוצה לנסוע למזרח הרחוק.

הוא: מה איבדת במזרח הרחוק.

היא: לא יודעת, כל מיני.

הוא: תני לי שם של דבר אחד שיש במזרח הרחוק.

היא: רוחניות.

הוא: וזהו? בשביל זה לטוס לחו"ל? יש גם בארץ, היום מייבאים הכל.

היא: יהיה לנו כסף, מה זה משנה.

הוא: נכון, אפשר אפילו לנסוע לתאילנד, יש שם זונות חבל לך על הזמן, וילדות ממש, לא תגידי איזה נרקומנית ערביה בת 40 מיפו. היה לי חבר אחד נסע לתאילנד, בא אל איזה אחת, לא בדק את הסחורה, ישר עלה עליה, עניינים, פתאום הוא מגלה זה בכלל זונה גבר... איזה קטע... אבל רוחניות נשמע לי אחלה.

היא: כן, חבל רק שנהיה מתים לפני זה.

הוא: שטויות, מה כל הרוחניים האלה לא מתים. תאמיני לי שכולם מתים בסוף. אני אומר לך, עלי.

היא: אנחנו נהיה בדיוק כמו רומאו ויוליה.

הוא: אנחנו נהיה כמו מי? [מת]

היא: נו יש ספר כזה עם שניים. תמיד מדברים עליהם. טוב, סתם לא משנה. מעניין מה יש עכשיו בטלוויזיה. [מדליקה את הטלוויזיה, מעבירה ערוצים] מה זה, אין פה ערוץ ויוה פלטינה? איך מזמינים? אה... יש פה מספר טלפון. איפה הטלפון אני אזמין...

[מתקשרת נשמע קול (זהו אפקט הסאונד הראשון בהצגה)]

קול: [הקול יהיה הקלטה אמיתית של שיחה עם הוט כפי שתשמע ולא בדיוק כפי שכתוב כאן] הוט שלום. להזמנת ערוצים הקש 1 [היא מקישה 1] הוט שלום, כל השלוחות תפוסות, סליחה על ההמתנה ותודה על הסבלנות. [מוזיקה, בנתיים היא מתה, טלפנית עונה בקול] הוט שלום, מדברת חגית במה אני יכולה לעזור. הלו... שלום. הלו...

[צליל ניתוק שיחה. צליל "תפוס". חושך]